

Land	Norge
Domstol	Oslo tingrett
Parter	Sparkpark AS mod Bouvet Norge AS
Dato for afgørelse	7. maj 2025
Afgørelsestype	Dom
Status	Ukendt
Dato for publicering i domsdatabasen	7. juni 2025
Omtalt i It-kontraktret, 2. udgave	Ikke omtalt
Gengivet fra	Lovdata

Resumé (gengivelse fra Lovdata)

Saken gjaldt krav om heving, prisavslag og betaling etter avtaler om programvareutvikling og prosjektledelse. Tingretten fant at saksøker ikke hadde reklamert rettidig og derfor mistet retten til å gjøre mangelskrav gjeldende. Det ble også konkludert med at det ikke forelå kontraktsbrudd fra saksøktes side. Saksøker ble dømt til å betale utestående fakturaer på 789 301,01 kroner, samt renter og sakskostnader.

Denne dom er hentet fra Lovdata med Lovdatas tilladelse.

Udnyttelse af afgørelser fra Lovdata til forlagsvirksomhed, distribution, drift af søgbare databaser eller til undervisningsvirksomhed kræver særskilt aftale med Lovdata. Lovdata afgør i tvivlstilfælde, hvorvidt der foreligger forlagsvirksomhed, distribution, drift af søgbare databaser eller undervisningsvirksomhed.

Vidersalg af Lovdatas tjenester kræver særskilt aftale.

Oslo tingrett - Dom - TOSL-2024-139613

Instans	Oslo tingrett – Dom
Dato	2025-05-07
Publisert	TOSL-2024-139613
Stikkord	Avtalerett. Heving. Prisavslag. Betalingsmislighold. Reklamasjonsfrist.
Sammendrag	Saken gjaldt krav om heving, prisavslag og betaling etter avtaler om programvareutvikling og prosjektledelse. Tingretten fant at saksøker ikke hadde reklamert rettidig og derfor mistet retten til å gjøre mangelskrav gjeldende. Det ble også konkludert med at det ikke forelå kontraktsbrudd fra saksøktes side. Saksøker ble dømt til å betale utestående fakturaer på 789 301,01 kroner, samt renter og sakskostnader. (Sammendrag ved Lovdata)
Saksgang	Oslo tingrett TOSL-2024-139613 (24-139613TVI-TOSL/07).
Parter	Sparkpark AS (advokat Erlend Einarson Aarli) mot Bouvet Norge AS (advokat Jostein Ramse og advokat Jostein Ramse v/advokatfullmektig Frøydis Helene Ulvåg Rikardsen).
Forfatter	Tingrettsdommer Endre Skjelbred Refsdal.

Innholdsfortegnelse

Oslo tingrett - Dom - TOSL-2024-139613	1
Innholdsfortegnelse	2
1. Sakens bakgrunn:.....	3
2. Partenes påstandsgrunnlag og påstander:	4
2.1. SparkPark har i hovedtrekk argumentert slik:	4
2.2. Bouvet har i hovedtrekk argumentert slik:	6
3. Rettens vurdering.....	6
3.1. Innledning.....	7
3.2. Hovedkravet – SparkPark har reklamert for sent	7
3.3. Motkravet – det foreligger ikke kontraktsbrudd fra Bouvets side.....	9
4. Sakskostnader:	10

Saken gjelder krav om heving, prisavslag og betaling etter avtale om programvareutvikling.

1. Sakens bakgrunn:

SparkPark AS ble stiftet i oktober 2020. Styreleder i selskapet er Thomas Bråten. Daglig leder er Igor Pancevski. Pancevski og Bråten eier 50 % hver av aksjene i selskapet. SparkPark er en oppstartsbedrift og utvikler «Happy City». Dette er en løsning for sporing og regulering av parkering av el-sparkesykler. Løsningen benytter Bluetooth-signaler for å spore feilparkerte el-sparkesykler og el-sykler i urbane områder. Tanken er at dette vil bidra til bedre kapasitetsutnyttelse, og dessuten gjøre det enklere å finne el-sparkesykler og el-sykler slik at byen blir enklere å ferdes i.

Pancevski og Bråten har erfaring fra det private næringslivet fra tidligere. Pancevski har jobbet i IT-bransjen, men ingen av dem hadde drevet med programvareutvikling før. SparkPark engasjerte derfor Bouvet Norge AS høsten 2020 for å bistå med utvikling av nødvendig programvare og prosjektledelse. Etter innledende møter, undertegnet partene avtale 13. oktober 2020. Avtalen var en såkalt «SSA-B enkel» som er statens standardavtale om konsulent-tjenester ved offentlige anskaffelser. Betydningen av dette kommer retten tilbake til.

I punkt 1.1 er omfanget av konsulentbistanden beskrevet slik:

«Konsulenten skal yte faglig bistand under Kundens ledelse, heretter kalt bistanden.

Beskrivelse av bistanden: Konsulenten vil bistå Kunden med å validere konsept og teknologi for styrt parkering av el-sparkesykler.

I den utstrekning Kunden ønsker det, skal Konsulenten også delta i andre aktiviteter som inngår i prosjektet.»

Det er kun den andre setningen i sitatet som ikke er standard-tekst fra SSA-B-malen. I avtalen for øvrig er også standardteksten fra malen i det alt vesentlige beholdt. Varigheten av avtaleforholdet var «inntil løsningen er validert.»

SparkPark inngikk også avtaler med andre selskapet/aktører, blant annet Meshtech og SINTEF. Sistnevnte skulle utvikle og forske på antennene som skulle benyttes for å lokalisere sparkesyklene. Det ble søkt om støtte fra Innovasjon Norge og Forskningsrådet, som senere ble innvilget.

Christer Grønnslett, som er ansatt i Bouvet, ble leid inn som prosjektleder. I november 2020 gjennomførte Pancevski og Bråten en vellykket test i Pancevskis garasje, og oversendte resultatet til Grønnslett. I januar 2021, etter forespørsel fra Pancevski, ga Grønnslett et estimat over tidsbruken for å utarbeide et «back-end» – system for parkeringsløsningen. Back-end – systemet er den delen av løsningen som ikke er synlig for brukeren, men som håndterer data og beregninger, og som er tilknyttet databasen der dataene er lagret. Motsatsen til back-end-systemet er front-end-systemet, som er den delen av programvaren som er synlig for brukeren, og brukeren benytter.

Grønnslett estimerte tidsbruken for å lage en minimums-løsning, såkalt «MVP», til 210-260 timer inkludert prosjektledelse. En MVP er et akronym for Minimum Viable Product, og er en mindre kompleks versjon av det tiltenkte sluttproduktet som kan brukes til demonstrering og testing. Grønnsletts estimat ble akseptert. Samtidig ba Pancevski om at Bouvet oppgraderte hjemmesiden. Dette arbeidet fortsatte ut over våren 2021.

Etter initiativ fra key account manager, Igor Dekovic i Bouvet, inngikk partene en ny avtale den 12. august 2021. Også ved denne avtalen har partene benyttet SSA-B-malen, og mestepartene er likt som i den første avtalen. Bistanden er beskrevet slik:

«Konsulenten vil bistå Kunden med å utvikling av system for styrt parkering av el-sparkesykler, både teknisk utvikling og prosjektledelse.» [sic.]

Varigheten av avtalen var 31. desember 2021.

Samarbeidet mellom partene holdt fram gjennom høsten 2021. Det ble også gjennomført flere visninger av Happy City-løsningen på messer, blant annet London, Hamburg. Selv om varigheten i den skriftlige avtalen var utløpt, fortsatte Bouvet utviklingsarbeidet vinteren og våren 2022. Det ble utarbeidet prosjektplaner med

tidslinjer og arbeidsfordelinger mellom de andre aktørene februar 2022. Bouvet utarbeidet som et ledd i dette blant annet en beskrivelse av back-end-løsningen til bruk for anbudskonkurranse for Oslo kommune i mars 2022.

12. oktober 2022 inngikk partene en tredje skriftlig konsulentavtale basert på SSA-B enkel-malen. Også i denne avtalen, som er datert 26. september 2022, er standardformuleringene fra malen i det alt vesentlige beholdt. Beskrivelsen av bistanden fra Bouvet er slik:

«Konsulenten skal utvikle software Kunden benytter for å administrere tilknyttede enheter og kunder.»

Om varigheten av avtalen, heter det at den «løper til 31.12.2022 med et forventet omfang på ca. 1000 timer. Partene kan forlenge avtalen». Det ble også inntatt en egen passus om at betalingene skulle forfalle tilbetaling 15. januar 2023, fordi dette var utbetalingstidspunktet for midlene fra Forskningsrådet.

I desember 2022 oversendte Bouvet et avtaleutkast for skydrift av løsningen som Bouvet hadde utviklet. Bouvet benyttet standardavtalen SSA-SKY (lille). I tilbudsbrevet beskrev key account manager Dekovic at bak-end-løsningen skulle driftes gjennom Amazon Web Services, benevnt «AWS»-løsningen. Avtalen ble ikke signert.

Ut over våren 2023 oppsto det tekniske utfordringer i Wunder-applikasjonen som ble benyttet til å registrere parkeringene. Det ble gjennomført et møte i mars der sky-tekniker Mathias Myhre Eli ga Pancevski tilgang til AWS-systemet. SparkPark klarte imidlertid ikke å løse problemene. Partene er uenige om hvem som er ansvarlig for dette.

Fakturaer for arbeidet utført oktober, november og desember 2022, med forfall 15. januar 2023, ble ikke betalt. I tillegg har SparkPark ikke betalt for arbeidet våren 2023, som gjelder fem fakturaer. Det var dialog om betalingen ut over våren og sommeren 2023. Retten kommer tilbake til denne dialogen. I september orienterte SparkPark at de hadde byttet ut Bouvet med en annen leverandør. De utestående fakturaene på 789 301 kroner til sammen, var ikke betalt. SparkPark har ellers betalt til sammen 2 340 055,59 kroner for perioden oktober/november 2020 til 1. desember 2022.

Bouvet brakte saken inn for forliksrådet som avsa dom den 4. juni 2024. I dommen ble SparkPark dømt til å betale hovedstolen på 789 301 kroner, i tillegg til sakskostnader og renter. Den 5. juli 2024 sendte advokat Asmundsson på vegne av SparkPark et søksmålsvarsel der det ble påpekt at selskapet krevde å heve avtalen. I tillegg krevde SparkPark å få utlevert kildekoden til back-end-løsningen som Bouvet hadde utviklet. Dette ble avslått av advokat Ramse på vegne av Bouvet.

SparkPark innga stevning til Oslo tingrett den 11. september 2024 med påstand om frifinnelse av kravet som ble pådømt i forliksrådet. I tillegg krevde SparkPark tilbakebetaling fastsatt etter rettens skjønn. Bouvet innga rettidig tilsva. Hovedforhandling ble avholdt den 23.-24. april 2025. Det ble ført til sammen fem vitner, hvorav tre av dem fulgte forhandlingene, jf. [tvisteloven § 24-6 andre ledd](#).

2. Partenes påstandsgrunnlag og påstander:

2.1. SparkPark har i hovedtrekk argumentert slik:

Bevisbyrden for avtaleforholdet og hvordan forpliktelsene er overholdt, ligger hos saksøkte fordi Bouvet, til tross for gjentatte oppfordringer, ikke har villet framlegge kildekoden for back-end-systemet og heller ikke villet belyse sentrale tvistepunkter i saken. Retten må legge til grunn et skjerpet beviskrav.

Partene har hatt et løpende avtaleforhold fra september 2020 – desember 2022. Avtaleforholdet har vært preget av muntlighet og mangel på formalisme. De tre skriftlige avtaledokumentene beskriver i liten grad Bouvets forpliktelser overfor SparkPark.

Bouvet har utført arbeid for SparkPark utover avtaleperiodene tidfestet i avtaledokumentene, og har fakturert og fått betalt av SparkPark løpende og månedlig fra november 2020 til desember 2022. Dette illustrerer at partene ikke har forholdt seg til de skriftlige avtalene. Bouvets avtaleforpliktelser er i det alt vesentlige avklart muntlig og per e-post, i forkant av avtaleinngåelsen og løpende under avtaleforholdet. Bouvet har påtatt seg en resultatforpliktelse om å utvikle programvare til et funksjonelt back-end-system til Happy City-løsningen. Denne avtaleforpliktelsen oppsto mars 2021, etter at forprosjektet var gjennomført. I tillegg var Bouvet

forpliktet til å gi prosjektledelse og rådgivning. Den siste delen av avtalen hadde karakter av en innsatsforpliktelse.

Bouvet har vesentlig misligholdt avtalen. Misligholdet knytter seg først og fremst til den delen av avtaleforholdet som gjelder resultatforpliktelse for utviklingen av back-end systemet. Dette ble aldri levert i henhold til avtalen mellom partene. SparkPark fikk ikke tilgang til noe backend-system med noen grad av funksjonalitet, til tross for gjentatte forespørsler om det. Vinteren 2023 viste det seg at løsningen ikke fungerte, og Pancevski tok da opp forholdet med Bouvet. Da AWS-løsningen ble overlevert i mars 2023, fungerte heller ikke back-end-systemet, og SparkPark kunne ikke nyttiggjøre seg av denne. Bouvet har også urettmessig tilbakeholdt kildekoden, og ikke utlevert dokumentasjon på arbeidet som er gjort.

Dersom retten kommer til at Bouvet kun har påtatt seg en innsatsforpliktelse om back-end-løsningen, har ytelsen fra Bouvet uansett ikke vært utført i samsvar med SparkParks berettigede forventninger. Det foreligger derfor uansett mislighold av avtalen.

SparkPark har rett til å heve avtalen. Bouvet ble gitt skriftlig varsel og rimelig frist til å bringe forholdet i orden i tråd med avtalens punkt 6.3.3 og bakgrunnsretten. SparkPark har hatt lite eller ingen nytte av det presterte på hevingstidspunktet, og kan derfor kreve tilbakebetalt vederlag, jf. avtalens punkt 6.3.3 andre avsnitt.

SparkPark krever tilbakebetalt den delen av arbeidet som knytter seg til utviklingen av back-end-løsningen. Vederlag knyttet til prosjektledelse og rådgivning fra Christer Grønnslet, aksepteres. Vederlag knyttet til arbeid med validering av konsept og teknologi høst 2020, godtas også. Fratrullet ikke-bestridt beløp, innebærer hevingsoppgjøret at Bouvet tilbakebetaler til SparkPark inntil 1 629 561,38 kroner.

Dersom retten kommer til at det ikke er grunnlag for heving, har SparkPark uansett krav på et forholdsmessig prisavslag, jf. avtalens punkt 6.3.2 og bakgrunnsretten. Prisavslaget skal fastsettes til inntil 2 227 159,34 kroner i det totalt krevde vederlaget fra Bouvet på 3 129 457,02 kroner. Subsidiært skal prisavslaget settes til utbedringskostnadene. Dette skal settes til 60 % av lønnskostnadene for Eirik Aanonsen som er blitt ansatt som intern utvikler, samt kostnader som er benyttet til eksterne utviklere fra Enqcode Technologies, totalt 996 451,11 kroner.

SparkPark har reklamert rettidig. SparkPark ble først klar over mangler ved løsningen i januar 2023, og reklamerte innen rimelig tid etter dette. Det vises til e-postene som Pancevski sendte i februar 2023 og mars 2023 om at løsningen ikke fungerte. SparkPark opplyste også overfor Dekovic at de ville bestride fakturaene i mars 2023. Det ble dessuten formidlet til inkassobyrået at de ville bestride fakturaene, noe Vikar ble orientert om. Henvendelsene ga Bouvet rimelig mulighet til å ivareta sine interesser, og ga Bouvet oppfordringer til å feilsøke og utbedre. Det ble ikke gjort. SparkPark fulgte opp de nøytrale reklamasjonene i møte med Vikar i juni 2023. I e-postene som ble sendt i etterkant av møtet, formidlet Pancevski at de ville gå videre med en annen leverandør, og anså seg løst fra avtalen. Dette er en tilstrekkelig spesifisert erklæring om heving av avtalen.

Bakgrunnsretten gir ikke grunnlag for noe krav til spesifisert reklamasjon for prisavslag på ulovfestet grunnlag, så lenge en nøytral reklamasjon er sendt innen rimelig tid. SparkParks krav om prisavslag er derfor uansett i behold.

SparkPark har lagt ned slik påstand:

Prinsipalt:

1. Sparkpark AS frifinnes.
2. Bouvet Norge AS dømmes til å betale til Sparkpark AS et beløp fastsatt etter rettens skjønn.
3. Sparkpark AS tilkjennes sakens omkostninger.

Subsidiært:

1. Sparkpark AS frifinnes mot at Sparkpark AS betaler til Bouvet Norge AS et beløp fastsatt etter rettens skjønn.
2. Sparkpark AS tilkjennes sakens omkostninger.

2.2. Bouvet har i hovedtrekk argumentert slik:

Det foreligger ikke et løpende avtaleforhold, men tre separate konsulentavtaler om rådgivning, prosjektledelse og utvikling av programvare. Alle forpliktelser som Bouvet har påtatt seg, er innsatsforpliktelser. Dette følger av ordlyden i alle avtalene som er inngått og er også en konsekvens av valget av standardkontrakten som er benyttet mellom partene. SparkPark har bevisbyrden for at partene har hatt en annen felles forståelse. Avtalen er inngått mellom profesjonelle parter, og det må legges til grunn av SparkPark var kjent med avtaleverket som ble benyttet i bransjen.

SparkPark har misligholdt sin betalingsforpliktelse for den siste avtalen som er datert 26. september 2022. Bouvet har levert ytelsene i henhold til denne avtalen. Back-end-løsningen var i tråd med det som var avtalt om funksjonalitet. Løsningen ble benyttet og fremvist på en rekke messer, og overfor framtidige avtaleparter i blant annet Oslo og Stockholm. Prosjektlederbistanden og rådgivningen var også i tråd med avtalen. SparkPark ga uttrykk for at de fornøyde med det leverte både internt og utad, blant annet på LinkedIn.

At løsningen falt ned vinteren 2022/2023, skyldtes ikke forhold som Bouvet var ansvarlige for. Til tross for at SparkPark var i betalingsmislighold, sørget Bouvet for at SparkPark fikk overført AWS-kontoen i mars 2023, slik at SparkPark selv kunne administrere løsningen. Bouvet har levert i tråd med det som SparkPark med rimelighet kunne forvente, og opptrådt lojalt overfor sin kontraktspart.

SparkPark har uansett ikke reklamert rettidig. Varslingsregelen i avtalens punkt 3.3 siste avsnitt er ikke overholdt, og reklamasjonen er ikke inngitt innen rimelig tid. Reklamasjonen som påberopes, er framsatt mer enn fem måneder etter at bistanden opphørte. Det ble heller aldri spesifisert på hvilken måte bistanden avvek fra det avtalte, med andre ord angitt hva kontraktsbruddet besto i. Snarere bekreftet SparkPark utover våren 2023. At SparkPark anså seg løst fra avtaleforholdet, ble opplyst først september 2023, da Pancevski orienterte om at de hadde funnet en annen leverandør.

Dersom retten kommer til at SparkPark har rett til å heve, skal hevingsoppgjøret gjøres framover i tid, i tråd med hovedregelen i bakgrunnsretten. Avtalens punkt 6.3.3 andre avsnitt om heving med tilbakeføring av det betalte, er en snever unntaksregel og kommer ikke til anvendelse i denne saken.

Dersom retten kommer til at SparkPark har krav på et forholdsmessig prisavslag, må dette uansett bli helt begrenset. SparkPark har ikke sannsynliggjort at det er noen redusert verdi mellom det leverte, sammenlignet med avtalemessig oppfyllelse. Et prisavslag basert på utbedringskostnadene, kan heller ikke baseres på 60 % av lønnskostnadene til Eirik Aanonsen. Det er ikke sannsynliggjort at han har benyttet 60 % av sin arbeidstid til utviklingen av back-end-løsningen.

Bouvet har lagt ned slik påstand:

Prinsipalt:

1. Sparkpark AS dømmes til å betale Bouvet Norge AS kroner 789 301,01, i tillegg kommer renter i samsvar med [lov om renter ved forsinket betaling](#) på kroner 135 267,70 for perioden fra fakturaenes forfallstidspunkt og frem til 12. juli 2024, og renter i samsvar med [lov om renter ved forsinket betaling](#) fra 13. juli 2024 til betaling finner sted.
2. Bouvet Norge AS frifinnes.
3. Bouvet Norge AS tilkjennes saksomkostninger for forliksrådet og for tingretten.

Subsidiært:

1. Sparkpark AS dømmes til å betale et nedsatt beløp fastsatt etter rettens skjønn.
2. Bouvet Norge AS frifinnes.
3. Bouvet Norge AS tilkjennes saksomkostninger for forliksrådet og for tingretten.

3. Rettens vurdering

3.1. Innledning

Retten har kommet til at SparkPark ikke har reklamert rettidig over de anførte manglene. Det foreligger heller ikke noe kontraktsbrudd fra Bouvet sin side. Bouvet frifinnes for kravet fra SparkPark. SparkPark dømmes til å betale fakturaene som ikke er betalt med renter, og må erstatte sakskostnadene til Bouvet med 600 000 kroner for tingretten, samt kostnadene fra forliksrådet.

3.2. Hovedkravet – SparkPark har reklamert for sent

SparkPark har for det første krevd å heve avtalen og tilbakeføring av store deler av det betalte vederlaget. Subsidiært har SparkPark krevd prisavslag. Bouvet har anført at det ikke er reklamert rettidig.

Reglene om reklamasjon er uttrykk for det alminnelige lojalitetskravet i kontraktsforhold. Reglene innebærer at den som mener å ha mottatt en vare eller tjeneste som er mangelfull, må gi beskjed om dette på en slik måte at det gir den annen part rimelig mulighet for å ivareta sine interesser. Begrunnelsen for dette er særlig tre overordnede hensyn. Det første er *innrettelseshensynet*, som springer ut av behovet for å få rimelig rask avklaring av alle konsekvenser av kontrakter. Det andre er *bevissikringshensynet*. Dette hensynet knytter seg til at jo lengre tid som går, desto vanskeligere kan det bli for den angivelig misligholdende part å sikre bevis til sin fordel. Det tredje er *spekulasjonshensynet*. Dette hensynet skal forhindre at personer som påstår avtalebrudd, venter og ser an situasjonen, for å avklare om det vil være økonomisk fordelaktig å heve kontrakten eller kreve erstatning eller prisavslag, se blant annet [HR-2020-2401-A avsnitt 54](#).

Kravet om reklamasjon «innen rimelige tid» er inntatt en rekke steder i kontraktslovgivningen og gir uttrykk for et generelt kontraktsrettslig prinsipp. I vår sak befinner vi oss utenfor de lovregulerte tilfellene, men det er klart at den alminnelige regelen om reklamasjon innen rimelig tid, gjelder med mindre partene har avtalt noe annet.

Pancevski forklarte i retten at han oppdaget at løsningen ikke fungerte ved årsskiftet 2022/2023. SparkPark har derfor erkjent at reklamasjonsfristen løper fra januar 2023. Selv om Bouvet har anført at reklamasjonsfristen løper fra et tidligere tidspunkt, legger retten SparkParks syn på utgangspunktet for beregningen av reklamasjonsfristen til grunn.

Retten ser først på når SparkPark reklamerte:

Når det gjelder reklamasjonens innhold, er det krav om at mangelen «*må gjerast gjeldande*» eller «*påberopes*» overfor avtalemotparten. Dette er kommet til uttrykk en rekke steder i kontraktslovgivningen, blant annet [avhendingslova § 4-19](#), [bustadoppføringslova § 30](#) og [håndverkertjenesteloven § 22](#). Tilsvarende gjelder for [kjøpsloven § 32](#), selv om ordlyden her er noe annerledes utformet. Dette betyr for første at varselet må informere mottakeren om at leveransen har vært «kontraktsstridig». For det andre må det framgå at kjøperen/realdebitor vil påberope dette som grunnlag for rettslige krav, se [HR-2012-2204-A avsnitt 64](#) og [65](#) med henvisning til blant annet Krüger, *Norsk kjøpsrett* (4. utgave). Klaging og generelle uttrykk for misnøye, er ikke nok. Det stilles imidlertid ingen formkrav til reklamasjonen. Det vil si at det er adgang til å reklamere muntlig.

I tiden etter at det påståtte avtalebruddet ble oppdaget, var det mye kontakt mellom SparkPark og ansatte i Bouvet. Som påpekt innledningsvis, stoppet SparkPark å betale fakturaer fra januar 2023. I e-post 30. januar 2023 beklaget Pancevski dette og opplyste at midlene fra Forskningsrådet ikke var nok til å dekke utgiftene. I e-post 1. februar 2023 påpekte Igor Dekovic at fakturaer fremdeles ikke var betalt, og varslet at regningene kunne bli sendt til inkasso. I svaret dagen etter, tok ikke Pancevski opp de påståtte manglene, men formidlet, slik retten leser e-posten, at fakturaer ville bli betalt. Den 15. februar 2023 formidlet Dekovic at Bouvet ikke kunne «levere flere timer» før SparkPark hadde betalt det utestående. Heller ikke i den påfølgende dialogen ble det formidlet fra SparkPark at de anså at det forelå et avtalebrudd.

I mars 2023 var det igjen dialog mellom partene. Pancevski opplyste at det var mangler med registreringen av parkeringen i integrasjonen mot applikasjonen fra Wunder. Men heller ikke her påpekte SparkPark at de anså dette som et avtalebrudd fra Bouvet sin side. Snarere formidlet Pancevski i e-posten den 9. mars 2023 at SparkPark «jobber med betaling av fakturaer og forhåpentligvis har vi en løsning rett rundt hjørnet». Det er heller ikke holdepunkter for at SparkPark påsto at Bouvet hadde misligholdt sine avtalerettslige forpliktelser, og eventuelt på hvilken måte, i møtet som ble avholdt 31. mars 2023 da tilgangen til AWS-kontoen ble overført. Retten viser til dialogen i forbindelse med møtet og forklaringen fra Mathias Myhre Eli som deltok på vegne av Bouvet.

Både Pancevski og Bråten har forklart at det ble reklamert muntlig i løpet av våren 2023, både overfor Dekovic og overfor inkasso-selskapet. Etter rettens syn underbygger imidlertid ikke den begivenhetsnære dokumentasjonen fra våren 2023 saksøkerens syn på reklamasjonsspørsmålet, men Bouvets. Key account manager Dekovic forklarte i retten at Pancevski gjentatte ganger lovte å betale, slik dokumentene også viser. I en samtale i mars 2023 skal Pancevski riktignok ha uttalt at SparkPark kom til å bestride fakturaene dersom de ble sendt til inkasso. Hva som var bakgrunnen for dette, ble det imidlertid ikke orientert om. Selv om retten legger til grunn at både representanter fra Bouvet forsto at SparkPark var misfornøyd på dette tidspunktet, er det ikke sannsynliggjort at Bouvet ble varslet på en måte som oppfyller kravene til reklamasjon. Det er ikke sannsynliggjort at SparkPark muntlig varslet om at ytelsene fra Bouvet var *kontaktstridige eller mangelfulle* på noe vis, og dette ga grunnlag for SparkPark til å fremme *rettslige krav*.

Det er ikke framlagt noe annen begivenhetsnære dokumenter som kan kaste lys over spørsmålet om reklamasjonens innhold, før økonomidirektør Viker sendte e-post 15. juni 2023 på vegne av Bouvet. Her påpekte hun at det ennå ikke var reklamert, slik at Bouvet kunne vurdere forholdet. Bouvet forbeholdt seg retten til å påberope for sen reklamasjon. I det påfølgende møtet ble det satt frist for SparkPark til å begrunne betalingsmisligholdet, og forklare sine innvendinger til fakturaene som var utsendt. Heller ikke i e-posten som Pancevski sendte 21. juni 2023 konkretiserte SparkPark bakgrunnen for at fakturaene ikke var betalt. Pancevski kom i stedet med to forslag til løsning på situasjonen. Det første forslaget innebar at de utestående fakturaene ble kreditert. Det andre var at Bouvet «leverer et sted over 70-80 % av tjenestene» som ble forespeilet i dokumentet som ble utarbeidet i forbindelse med anbudskonkurransen mot Oslo kommune mars 2022, altså et drøyt år tidligere. Som en begrunnelse for betalingsmisligholdet viste Pancevski til prosjektleder Grønnslett, som altså var ansatt i Bouvet, uten å begrunne dette nærmere.

Selv om kommunikasjonen i etterkant av møtet i beste fall var uklar, er det på dette tidspunktet, altså slutten av juni 2023, at Bouvet hadde en rimelig mulighet til å forstå at SparkPark mente det forelå kontraktsbrudd, og at SparkPark ytret noe som ga grunnlag for å forstå at det var aktuelt å gjøre mangelskrav gjeldende. Dette var minst fem måneder etter at reklamasjonsfristen begynte å løpe i januar 2023.

Retten går over til å vurdere om reklamasjonen etter fem måneder er «innen rimelig tid» i denne saken.

Reklamasjonsfristens lengde fastsettes etter en konkret vurdering i det enkelte tilfellet. Det må tas hensyn til blant annet hvem som er avtalepartene, kontraktstypen, kontraktsbruddets art og kreditors behov for tid til å områ seg, f. eks. hvilke undersøkelser som skal til for å avdekke forholdet. Retten er ikke kjent med rettspraksis som gir en generell tidsangivelse av reklamasjonsfristens lengde i saker som gjelder IT-kontrakter mellom profesjonelle parter. Dette i motsetning til ved forbrukerkjøp der fristen for å reklamere aldri kan være «kortere enn to måneder fra det tidspunkt da forbrukeren oppdaget mangelen», jf. [forbrukerkjøpsloven § 27 første ledd andre punktum](#). Ved kjøp av fast eiendom er reklamasjonsfristens yttergrense etter [avhendingslova § 4-19](#) normalt tre måneder, jf. [Rt-2010-103 avsnitt 66](#).

Ved den konkrete vurderingen trekker retten fram at det i vår sak dreier seg om et løpende avtaleforhold bestående av profesjonelle parter. Det var mye kontakt mellom partene etter at SparkPark ble klar over det anførte avtalebruddet uten at dette ble kommunisert til motparten. SparkPark hadde altså en rekke anledninger til å formidle til Bouvet hvorfor de mente det forelå et avtalebrudd. Det ble ikke gjort før tidligst juni 2023. Bouvet ble altså ikke satt i stand til å ivareta sine interesser ved å gjøre nærmere undersøkelser, og forsøke å utbedre det SparkPark angivelig mente var mangelfullt. Slik retten ser det har derfor ikke SparkPark gjort det mulig for Bouvet å raskt kunne ivareta sine interesser i forbindelse med det påståtte avtalebruddet. Dette er i direkte motstrid til det grunnleggende *innrettelseshensynet* som begrunner reklamasjonsreglene. Bevisførselen tilsier dessuten at SparkPark bevisst har valgt å se an situasjonen ut fra egne økonomiske interesser, noe reklamasjonsreglene er ment å motvirke. Retten viser til det som er sagt over om *spekulasjonshensynet*. Styreleder Bråten forklarte for øvrig at det ikke var riktig at SparkPark ikke hadde mulighet til å betale regningene, slik de formidlet i dialogen med Bouvet. SparkPark har altså unnlatt å betale fakturaer på uriktig grunnlag, og derfor ikke overholdt sin generelle lojalitetsplikt i avtaleforholdet.

Når SparkPark ventet med å formidle noe konkret om det påståtte avtalebruddet før tidligst over 5 måneder etter at det ble oppdaget, er det ikke inngitt noen nøytral reklamasjon innen *rimelig tid* i dette tilfellet.

Det er ikke grunnlag for at Bouvet har inngitt seg på realitetsdrøftelser i etterkant, som skulle tilsi at reklamasjonsretten likevel er i behold. Det er heller ikke anført. Retten går heller ikke nærmere inn på varslingsregelen om at SparkPark skal gi beskjed «uten ugrunnet opphold» i avtalens punkt 3.3, fordi det ikke har betydning for rettens vurdering av reklamasjonsspørsmålet.

SparkPark har derfor ikke overholdt reklamasjonsfristen, og har derfor tapt retten til å gjøre mangelskrav gjeldende. Bouvet skal frifinnes for kravet om heving og prisavslag som SparkPark har fremmet.

3.3. Motkravet – det foreligger ikke kontraktsbrudd fra Bouvets side

Partene er enige om at SparkPark ikke har betalt fakturaer på 789 301 kroner. Fakturaene er arbeid i det vesentlige utført høsten 2022.

Retten vurderer som nevnt at SparkPark ikke har reklamert rettidig, og derfor har tapt sin rett til å kreve prisavslag, eller å gjøre andre mangelskrav gjeldende. Dette gjelder også arbeidet som ble utført våren 2023, som retten har oppfattet hovedsakelig knyttet seg til utfordringene i Wunder-appen og overføringen av AWS-kontoen.

Bouvet har sannsynliggjort kravet ved de framlagte fakturaene og SparkPark har plikt til å betale.

Selv om det ikke er nødvendig for å begrunne resultatet, bemerker retten likevel at det heller ikke er grunnlag for at Bouvet har misligholdt avtalen. Retten er enig med SparkPark i at de tre kontraktene ikke gir et godt bilde av det reelle avtaleforholdet mellom partene. Det er klart at Bouvet har påtatt seg forpliktelser ut over de helt korte standard-formuleringene som er inntatt under punkt 1.1 som gjelder «omfanget av konsulentbistanden». Det er Bouvet som har utformet avtalen, og har risikoen for eventuell usikkerhet om formuleringer som er benyttet.

I denne saken foreligger det imidlertid ikke noen usikkerhet knyttet til hva partene har avtalt. Bouvet har ikke, slik retten forstår avtalene, og bevismaterialet for øvrig, påtatt seg en resultatforpliktelse om back end-systemet. Dette gjelder selv om retten legger til grunn at det foreligger et sammenhengende avtaleforhold, slik SparkPark har anført. Retten har oppfattet at SparkPark mener at resultatforpliktelsen oppsto i mars 2021, altså mellom den første avtalen og den andre avtalen, ble signert. Dette er, slik retten har oppfattet det, særlig begrunnet med at Bouvet da oversendte en såkalt beskrivelse av minimumsløsningen («MVP») som skulle benyttes i back-end-systemet.

Det er imidlertid ingen ting i korrespondansen som tilsier at Bouvet ved dette påtok seg en forpliktelse for det endelige resultatet for løsningen. Retten peker på at det dreide seg om et utviklingsarbeid, der også flere andre selskaper/aktører var involvert. Det foreligger ikke holdepunkter korrespondansen mellom partene for at Bouvet var ansvarlige for hva øvrige aktører leverte, og slik innesto for at den endelige løsningens funksjonalitet.

Heller ikke i de etterfølgende avtalene og dokumentene er det forhold som tilsier at Bouvet påtok seg en slik forpliktelse. Den andre avtalen, som ble signert 12. august 2021, var også en «konsulent»-avtale, der det framgår at Bouvet skulle «bistå» med utvikling av systemet. Det framgår ikke noe som tilsier at Bouvet var endelig ansvarlig for løsningens fungering.

Den tredje avtalen, som er datert 26. september 2022, var også en tilsvarende konsulentavtale. Her het det at Bouvet skulle «utvikle software» SparkPark benytter for å administrere tilknyttede enheter og kunder. Før avtalen ble signert etterspurte Pancevski i e-post 9. oktober 2022 «en beskrivelse av forventningene i sluttproduktet» i kontrakten. Den 10. oktober 2022 svarte Dekovic at avtalen var en «ressursutleie»-kontrakt på lik linje med de foregående kontraktene. Dekovic framholdt at en «fastpriskontrakt endrer dynamikken i relasjonen og gjør at vi går fra samarbeid til leveranse, fra partner til leverandør». Slik retten forstår e-posten siktet Dekovic til standardavtalen («SSA-O») som benyttes der konsulenten har et selvstendig ansvar for å levere et ferdig produkt, og det er vanlig å benytte fastpris. Selv om Bråten og Pancevski har forklart at de ikke var kjent med dette standard avtaleverket, mener retten at de forsto at Bouvet ikke påtok seg en resultatforpliktelse for utviklingen av back-end-løsningen. Retten viser til at Dekovic i e-posten forklarte at en slik rolleendring for Bouvet ville kreve en «helt annen formalisme rundt kontrakt», og at prosessen ville få et «helt annet utviklingsløp». I Pancevskis svar samme dag er det ingen ting som tilsier at SparkPark ikke var innforstått med at «ressursutleie»-kontrakten skulle fortsette. Avtalen ble signert uten endringer av avtaleutkastet etter at partene hadde et møte den 12. oktober 2022. Dette viser at partene var enige om at Bouvet hadde en innsatsforpliktelse ved utviklingen av back-end-løsningen. Bouvets forpliktelse var altså å drive med rådgivning, prosjektledelse, og programvareutvikling uten å ha det endelige ansvaret for løsningens funksjonalitet.

Selv om retten legger til grunn at SparkPark ut over våren 2023 var misfornøyd med bistanden som de fikk fra Bouvet, er det ikke sannsynliggjort at ytelsene som ble ytt fra Bouvets side var dårligere enn det som SparkPark med rimelighet kunne forvente ut fra formuleringene i avtalen, avtalens karakter og vederlagets størrelse. SparkPark uttrykte en rekke ganger underveis i avtaleforholdet at de var fornøyd med ytelsene fra Bouvet. Et eksempel på dette er at Pancevski skrev i e-post 10. oktober 2022, før signeringen av den tredje avtalen, at «vi liker dere og dere liker oss». I redegjørelsen som ble gitt til forliksrådet framgår det også at det var «synlig fremgang» til slutten 2022, og SparkPark lovet som nevnt gjentatte ganger at de skulle betale ut over våren 2023. Dette står i direkte motstrid til Pancevski og Bråtens forklaringer om at de overhode ikke kunne nyttiggjøre seg arbeidet som Bouvet gjorde for å utvikle back-end-løsningen. SparkPark har for øvrig heller ikke konkretisert hvorfor de var misfornøyd, annet enn at parkeringene ikke ble registrert i Wunder-appen og løsningen falt ned. Men dette var altså ikke forhold som Bouvet var ansvarlig for.

At Bouvet senere ikke ville utlevere kildekoden, var heller ikke et avtalebrudd fra deres side. I e-post som Pancevski sendte 20. november 2023 opplyste han at ikke hadde bedt om denne. Kravet om utleveringen av kildekoden kom først i søksmålsvarselet 5. juli 2024, nesten et år etter at SparkPark hadde bestemt seg for å skifte leverandør. På dette tidspunktet hadde SparkPark ikke overholdt sin forpliktelse til å betale fakturaene. Rettigheten til kildekoden overføres først ved betaling, jf. avtalens punkt 5. Betalingsmisligholdet var dessuten vesentlig, slik at Bouvet kunne holde tilbake ytelsen etter avtalens punkt 6.3.1.

Retten har etter dette kommet til at SparkPark er forpliktet til å betale de forfalte fakturaene på til sammen 789 301,01 kroner. I tillegg skal det betales renter i samsvar med det Bouvet har lagt ned påstand om. Selve renteberegningen er ikke bestridt.

4. Sakskostnader:

Bouvet har vunnet saken og har i utgangspunktet krav på full erstatning for sine sakskostnader etter hovedregelen i [tvisteloven § 20-2 første](#), jf. [andre ledd](#). Retten mener at det ikke foreligger tungtveiende grunner som gjør det rimelig å fritta SparkPark fra erstatningsansvaret, jf. [tvisteloven § 20-2 tredje ledd](#). Saken har ikke budt på tvil. Det foreligger heller ikke et rimelige forlikstilbud, velferdsmessige eller andre grunner som tilsier at det bør gjøres unntak fra hovedregelen. Ingen av momentene i [tvisteloven § tredje ledd](#) bokstavene a-c er tilstede.

Advokatfullmektig Rikardsen har på vegne av Bouvet framlagt en omkostningsoppgave på til sammen 919 813 kroner. Prosessfullmektigen har benyttet 59,75 timer fram til inngitt tilsvare, 242 timer fram til hovedforhandlingen og deretter 20 timer i forbindelse med hovedforhandlingen. Hennes timepris varierer fra 2300 til 2433,37 og 2450 kroner eks. mva. i timen. I tillegg er det krevd erstatning fra advokat Ramse som rettslig medhjelper, med til sammen 30,5 timer med en timepris på 4331,82 kroner. Det er også krevd erstatning for sakskostnader og rettsgebyr i forliksrådet på 6163 kroner.

Etter [tvisteloven § 20-5 første ledd](#) skal full erstatning for sakskostnader dekke alle partens nødvendige kostnader ved saken. Etter bestemmelsen skal det legges vekt på om det ut fra betydningen av saken har vært rimelig å pådra kostnadene. Dette peker mot en proporsjonalitetsbedømmelse. Det er de totale kostnadene som må vurderes. I tvister om økonomiske verdier skal det tas utgangspunkt i tvistegenstandens verdi, men det må også ses hen til betydningen av saken ut over dette. Vurderingen av advokatsalæret omfatter både advokatens tidsbruk og timepris, jf. blant annet [HR-2020-1515-U avsnitt 22-23](#).

Retten mener at timebruken til prosessfullmektigen til Bouvet går ut over det som er rimelig og nødvendig, og at sakskostnadene skal nedsettes, jf. [tvisteloven § 20-5 første ledd](#). Ved vurderingen har retten særlig sett hen til tvistesummens størrelse, sakens omgang og karakter. Sakens faktiske side er relativt uoversiktlig. Det dreier seg om et avtaleforhold som har vart over en periode på nesten 3 år, og det er har vært mye dialog som det har vært nødvendig for prosessfullmektigen å sette seg inn i. Saken reiser dessuten spørsmål som krever en IT-teknisk kompetanse for å forstå. Også dette kan begrunne at prosessfullmektigen har hatt en høy tidsbruk. Det må likevel forventes at prosessfullmektigen har særlig kompetanse om IT-kontrakter når advokaten påtar seg en sak som dette, slik at arbeidet med å settes seg inn i sakens faktum, kan utføres effektivt. Rettslig sett reiser saken kontraktsrettslige spørsmål som ikke kan anses særlig kompliserte. Slik retten ser det har det heller ikke vært forhold som tilsier at det har vært nødvendig for Bouvet å opptre med rettslig medhjelper under saksforberedelsen. Dette gjelder selv om ikke det er krevd erstatning for advokat Ramses deltakelse i hovedforhandlingen.

SparkPark omkostningsoppgave er på 624 400 kroner. Det er slik retten ser det ikke objektive forhold som tilsier at sakskostnadskravet fra Bouvet er høyere enn for saksøker. Snarere mener retten at saken objektivt sett burde vært mindre arbeidskrevende for saksøktes prosessfullmektig. Dette gjelder selv om stevningen er omfangsrik, og SparkPark har anlagt en bred forståelse av avtaleforholdet mellom partene. Retten er heller ikke enig med Bouvet i at SparkPark i forbindelse med saksanlegget og under saksforberedelsen har opptrådt på en kostnadsdrivende måte.

Etter en samlet skjønnsmessig vurdering mener retten at rimelig og nødvendige kostnader som kan kreves dekket av SparkPark i denne saken er 600 000 kroner eks mva. I tillegg kommer kostnadene for forliksrådet.

DOMSSLUTNING

1. Sparkpark AS dømmes til, innen 2 uker fra dommens forkynnelse, å betale Bouvet Norge AS 789 301,01 kroner, i tillegg til forsinkelsesrenter på kroner 135 267,70 for perioden fra fakturaenes forfallstidspunkt og frem til 12. juli 2024, og forsinkelsesrenter fra 13. juli 2024 til betaling finner sted.
2. Bouvet Norge AS frifinnes for kravet som SparkPark AS har fremmet.
3. SparkPark dømmes til, innen 2 uker fra dommens forkynnelse, å betale Bouvet Norge AS sine saksomkostninger for tingretten med 600 000 kroner.
4. SparkPark dømmes til, innen 2 uker fra dommens forkynnelse, å betale Bouvet Norge AS sine sakskostnader for forliksrådet med 6163 kroner.